A°. 1839. N°. 33.

DONDERDAG DEN 25sten APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 21 April 1839.

Van wege den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan de navolgende Slaven, als:

1°. Aan de Slaven *George*, *Heintje* en *Johanna*, toebehoord hebbende aan D. L. SCHULTZ.

2°. Aan de Slaven *Henrietta* en *Johan*, weleer toebehoord hebbende aan P. H. BROMET.

3°. Aan den Slaaf *Marius*, weleer toebehoord hebbende aan S. Z. SOESMAN.

4°. Aan de Slaven *Leentje*, *Coba* en *Mariadntje*, toebehoord hebbende aan A. C. W. EGGERS Echtgenoot van C. D. BETTING.

5°. Aan de Slaven *Helena*, *Marius* en *Josephina*, toebehoord hebbende aan ABRAHAM BARNET; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. GEORGE PIETER GROENEWEIDE.
HENDRIK NICOLAAS GROENEWEIDE.
LOUISA WILHELMINA GROENEWEIDE.

2°. CAROLINA HENDRIKA DENNENWEG.
JOHAN FREDERIK DENNENWEG.

3°. MARIUS HENDRIK SCHOONENBERG.

4°. MAGDALENA JOHANNA WINTERSWIJK.
JOHANNA MARIA DALEM.
MARIA PETRONELLA DALEM.

5°. HELENA ESTHER HUPSEL.
MARIUS JOHANNES HUPSEL.
MARTHA JOSEPHINA HUPSEL.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 22 April 1839.

Van wege den Gouverneur Generaal *ad interim*, wordt hiermede bekend gemaakt, dat tot beloening voor bewezene diensten en betoonde trouw, van Gouvernements wege *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, aan de Slaven *Cajuit* en [illegible], eerstgemelde aankomende de Plantadje *Frederikslust*, en laatstgemelde weleer aan de Plantadje *Herstelling*, en thans bekend staande, ten name van JAMES MACKILLOP en JOHN YOUNG; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

KAREL EIKENBOOM.
JASPER CEDERBOOM.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 24 April 1839.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim* van den 23sten dezer, [illegible], ter zake de terugkomst binnen de Kolonie van den Heer W. C. [illegible], Lid van den Kolonialen Raad, aan den Heer N. BOX *eervol* ontslag verleend, als tijdelijk Lid van gemelden Raad, en van het Præsidium in de Commissie van Geneeskundig ondersoek en toevoorzigt; en is voorts dat Præsidium opgedragen aan het tijdelijk Lid van den Kolonialen Raad den Heer J. F. ROUX.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 24 April 1839.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, van den 23sten dezer, No. 654 [illegible], is ten gevolge van daarom gedaan verzoek, aan den Heer M. M. DE HART *eervol* ontslag verleend als Wijkmeester van de Wijk [illegible] C. en in deszelfs plaats benoemd den Heer J. BROMET.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

(*Nederdistrict Nickerie.*)

Den 13den Maart, het Schip *Wilhelmina Frederika*, Kapt. J. H. Bodeman, lading: 175 vaten Suiker, 13 balen heele en 1 baal gebroken Koffij en 70 balen Katoen.

Het [illegible], het Schip *Nickerie Pakket*, Kapt. G. Höffker, lading: 232 vaten Suiker, 22 balen heele en [illegible] balen gebroken Koffij en 150 balen Katoen. — Beide naar Amsterdam.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 5 Maart 1839.*)

BELGIE.

BRUSSEL, 21 Februarij.

De [illegible] van gisteren, als ook de daarop gevolgde nacht, zijn zonder de minste stoornis afgeloopen; men heeft zeer weinig volk over straat opgemerkt; er zijn geene arrestatien gedaan.

— In een der geachtste Belgische dagbladen leest men het volgende opmerkelijke artikel:

Het gerucht komt in omloop en doet een ieder versteld staan, dat het wezen [illegible] der tegenwoordige kamers, opgevangen incident niets is dan een voorwendsel om de debatten te doen verschuiven, wier uitstel met zoo veel angstig verlangen wordt te gemoet gezien, en wier uitstel het land in meer en meer in gevaar brengt.

Wij kunnen dit vaderland-moordend plan niet gelooven, want de waarheid is te tastbaar voor een ieder. De zaak moet een einde hebben! zoo roept gansch Belgie. Deze kreet moet verhoord worden. Hij die denzelven mogt miskennen, hij die denzelven zou willen, ter keer gaan, hetzij door chicanes, of uitstel, zoude eene ontzettelijke verantwoordelijkheid op zijn hoofd laden.

Hoe! zal de natie tot de drijvers van tegenstand zeggen, nog hoelange wilt gij over de [illegible] onzer [illegible] in twisten [illegible]; gij [illegible] Europa, gij wierpt het den handschoen toe; het was de wapenkletterin van honderd duizend man hunnen vreedzamen arbeid ontrukte Belgen welke uwe ooren verdoofde en u de wanhopigste besluiten deed nemen; thans nu Europa gesproken heeft, nu een wijs gouvernement de uitgestrektheid der onmogelijkheden heeft gemeten, nu treedt gij terug voor uw eigen werk, nu wilt gij, in uwe heillooze [illegible] volhardende, uw stelsel voortzetten; maar het zal zijn op hoeveel vallen, op puinhoopen; dat gij u zulk laten hoeten, indien voor het oogenblik de moed u ontbreekt om het te doen.

Het adjournement zoude eene ontzegging van regtvaardigheid zijn; het zoude wezen de schending van alle regten, van alle nationale belangen. Telt men geene slagtoffers; geene beschreijenswaardige gebeurtenissen genoeg, sedert de op een gevaarlijk spoor gekomen kamer der vertegenwoordigers deszelfs ontoolstigtig manifest heeft uitgesproken?

De koophandel, de nijverheid, de steden en landerijen worstelen met moeite tegen een stelsel van uitdrijvinning, dat reeds al te noodlottig is; deze draling te willen verlengen, zoude wezen hen alle naar eenen gewissen dood te leiden.

Men moet verblind zijn door zijne meening, men moet de wezenlijkheid ontkennen, om niet in te zien, dat, ten gevolge van dit aarzelen, regeringloosheid haar vermetel hoofd opsteekt; dat zij hare krachten ontleent aan die draling. Wij worden reeds door genoeg kwade hartstogten benaauwd, bedreigd; zij moeten gesmoord worden; aan dezelve eenigen steun te verschaffen, zoude eene onvergefelijke misdaad zijn. Het adjournement zoude tot die uitkomst leiden.

Het adjournement, wij zeggen zulks luide, opdat men ons hoore, is de verdelging der nationaliteit, is het graf van het jeugdige, veelbelovende, nog voor weinige maanden op zijnen voorspoed zoo trotsche Belgie. O! hoe vele rampen, hoe vele ellende, zijn sedert dat oogenblik op dit land komen nedervallen. Dit is echter nog niet voldoende, men moet, men wil hetzelve geheel in den afgrond storten; men wil dat het land zich nimmermeer verheft!

De kamer zou de kwestie over leven of dood der natie ontstellen. Zij zoude zich onbevoegd verklaren om de moeijelijkheden te ontwikkelen, welke zij heeft [illegible]; dit ware eene onuitwischbare [illegible], die meer trillen en mistrouwen [illegible] zou hebben; dan indien het [illegible] wel om al die moeijelijkheden uit den weg te ruimen. In eenen oorlog zouden landbouw en nijverheid hunne laatste steunen zien wegzinken. In eenen toestand van onzekerheid zouden landbouw, nijverheid, koophandel, openbare fortuin en bijzondere fortuin, alles zoude verdwijnen.

Maar waartoe van gevechten, van oorlogskansen spreken, waarvan de ijverigste verdedigers van den tegenstand erkennen en toegeven, dat zij onmogelijk zijn. Daardoor erkennen zij, dat de vrede het eenige middel is om te redden wat ons nog van hoop overblijft. Het is dus ook op dien vrede, op eenen spoedigen, onmiddelijken vrede, dat alle wenschen der natie gevestigd zijn. Deze eenparige stem niet te gehoorzamen zou meer dan stijfhoofdigheid, maar dan zelfzucht, het zoude, wij herhalen het, eene onverschoonbare misdaad zijn.

Zoo het adjournement voorgesteld wierd, zoude het koningschap, de ijverige bewaker der met hetzelve geboren regten, de beschermer der algemeene welvaart, niet durven aarzelen; het zoude dadelijk zijn prerogatief gebruiken, de kamers ontbinden, en aanstonds andere bijeen-

monster van leelijkheid, vond voor deze stiefmoederlijke behandeling der natuur eene ruime vergoeding in de hoege gunst zijns meesters, die behagen schiep hem met weldaden te overladen en ten top van eer te plaatsen. Zijne afzigtelijke misvormdheid, als een voldoende waarborg aangenomen wordende, was hem zelfs, bij eene uitzondering zonder voorbeeld, de vrije toegang tot den harem van zijnen meester opengesteld geworden. Dit bleek echter weldra eene onvoorzigtigheid van den Sultan te zijn geweest, en de berigten van de opzigters der harems begonnen allengs van vermoedens van minnehandel tusschen den dwerg en eene der schoonste Odalisken te gewagen. Op een laatste rapport van den Kislar-Aga, werd de dwerg onwaardig verklaard, de hem toegestane gunst langer te genieten en de toegang tot den harem hem ten eeuwigen dage ontzegd. Nu waande een ieder zijnen val onvermijdelijk en zijn laatste uur geslagen. Maar het besluit des Sultans viel, tot niet geringe verbazing van alle geloovigen, geheel anders uit, en bij eenen firman is in Konstantinopel afgekondigd, dat het huwelijk van den dwerg Achmed-Aga met de schoone Odaliske, welker bekoorlijkheden hij niet had kunnen weêrstaan, eerstdaags, in tegenwoordigheid van het hof en van al de greoten des rijks, met buitengewonen luister gesloten zal worden.

B e l g i e.

Brussel, den 28 Februarij.

De Brusselsche correspondent van den *Morning Post* deelt, dd. 23 dezer, het volgende mede, omtrent den sedert eenige dagen beruchten Tom Steele:

»Donderdag ll. ontving Tom eenen brief van de policie, om aan derzelver bureau te komen. Tom verzuimde geenen tijd, doch nadat men hem eenige uren de gelegenheid had gelaten, om zijnen brandenden ijver te bekoelen, vond de commissaris goed, hem te zeggen, dat zijn paspoort meer dan een jaar oud was, en hij dus het land zoo spoedig mogelijk moest verlaten. Tom verhaalde, dat hij naar Brussel was gekomen, door O'Connel gemagtigd, om aan Vorst Leopold een legioen, bestaande uit de bloemen jongelieden van Ierland, aan te bieden, en op antwoord daaromtrent wachtte.

Commissaris. Uw paspoort is niet in orde; gij moogt hier niet blijven, wij hebben in het Belgische leger geene vreemdelingen noodig.

Tom Steele. Dat is vreemd, waarom neemt gij er dan eenen aan uw leger aan te voeren.

Commissaris. Ha! dat is geheel iets anders! Maar gij, mijn heer, zal wel doen u zoo spoedig mogelijk te verwijderen.

Tom Steele heeft dit op hoogen toon beantwoord, en gezegd, dat het geene behandeling was van iemand, die zich zoo beleefd, als hij, jegens vorst Leopold had gedragen, dat hij niet goedwillig zou vertrekken, en, in het aangezigt van geheel Europa, tegen zoodanig geweld protesteren.

De commissaris heeft daarop geantwoord, dat hij, binnen twee dagen, meer daaromtrent zou vernemen.

Tom heeft echter terstond de bescherming van den Engelschen gezant ingeroepen, en de vrienden van den tegenstand, zoo als Dumortier c. a., willen zelfs des noods de Belgische kamer bijeen doen komen, om den Ierschen gezant te beschermen.

— Onder diegenen, welke zijn gearresteerd, bevond zich een gemaskerd persoon, voorstellende eenen behoeftigen man, die in de eene hand eene brandende lantaarn droeg, op welke het volgende te lezen stond: »Een man te huur om twee kamers (deux chambres) te vegen, en een hof (cour) schoon te maken."

Mengelingen.

MIDDEL TEGEN DE VERVELING.

Onder bovenstaand opschrift, las men vóór eenigen tijd in vele Londensche dagbladen, het navolgende:

»*Joseph Sekyll*, dikwijls met veel deelneming de verveling aanschouwd hebbende, die de landedellieden (country gentlemen) ondervinden, wanneer zij in den eentoonigen huiselijken kring begrensd zijn, en bijna overtuigd zijnde, dat men aan deze verveling het groot aantal zelfmoorden moet toeschrijven, die in den loop der vorige maand hebben plaats gegrepen; voorts overwegende, dat het soms op het land zeer onaangenaam kan zijn, om met zijne buren om te gaan; gelet eindelijk op de gemakkelijkheid, waarmede de verschillende leeskabinetten met hunne geabonneerden, hoeverre ook van de hoofdstad verwijderd, zich geregeld in aanraking stellen, heeft kortelings in *Spring garden* een *bureau* daargesteld, met het doel om aan de landedellieden, gedurende hun verblijf op hunne landgoederen, logeergasten en aangenaam gezelschap voor eenen *zeer civilen prijs* te verschaffen.

Tegen betaling van den abonnements prijs van dertig guinjes in het jaar, verkrijgen de inschrijvers het regt, tot het bekomen van vier logeergasten, die wekelijks kunnen vernieuwd of verwisseld worden, naar goedvinden der landedellieden.

Eene inschrijving van vijftien guinjes geeft slechts het regt op twee logeergasten, die niet dan eens in de 14 dagen kunnen verwisseld worden. Bij het lezen van den Catalogus van den heer *Joseph Sekyll*, kan men zich overtuigen, dat hij eene volledige verzameling van allerlei logeergasten, ten getale van *zes honderd en zestien*, bezit, gereed om op de eerste aanvraag zich te begeven, werwaarts men zal verlangen, binnen de grenzen van het vereenigd koningrijk; onder anderen:

Drie Pairs uit *Schotland*.

Zeven dito uit *Ierland*.

Vijftien *geruineerde* baronets.

Acht admiraals van de gele vlag.

Zeven en veertig generaal-majoors op halve soldij. (NB. deze achtenswaardige militairen geven allen, met meerder of minder bevalligheid, verslag van den oorlog op het Schiereiland.)

Zeven en twintig oude weduwen met *douairie*.

Honderd zeven en tachtig bejaarde jonge juffvrouwen, met een gering inkomen.

Voorts nog vele geestelijke personen, buiten dienst, die bijna allen op de viool spelen.

Daarenboven, zullen de dooven en stommen, de jagers, en zij, die een reisverhaal naar Parijs kunnen verhalen, tot onderling bepaalden prijs worden afgeleverd.

Al de hierboven genoemden spelen kaart, en doorgaans tot veel voordeel voor hunne *partners*. Zij zien er volstrekt niet tegen op, om des zondags avonds te spelen, of des morgens als het regent.

De geabonneerde is verpligt voor zijne logeergasten viermaal daags op te disschen, en wanneer een hunner lid van Schotland of Ierland is, moet hij hem Claret te drinken geven.

Wanneer een of ander der logeergasten mishaagt, verzoekt men slechts het woord *assomment* tegen over den naam in den catalogus te schrijven, of wel hetzelfde woord met krijt op den rug van dien persoon, bij het terugzenden; met de eerstvolgende diligence zal hij voor een ander verruild worden.

Society Office — Spring - Garden.

Joseph Sekyll."

DE MONSTERKOEK.

De Koning van Polen en Keurvorst van Saksen, *Frederik Augustus*, de Sterke, ook wel de Groote genaamd, hield, in 1730, nabij Mühlberg aan de Elve, een kamp, waarbij ook *Frederik Willem I* van Pruissen, met den Kroonprins, de krijgsoefeningen bijwoonde, die door vuurwerken, jagtpartijen, enz., werden afgewisseld. Den 26 Junij werd het geheele leger onthaald, en daartoe 30 ossen en eene menigte vee gebruikt. Het zonderlingste bij dezen maaltijd was echter eene groote koek, die op een' wagen meer dan 10 el breed was, en door 8 paarden werd getrokken. De koek zelf was 14 el lang, 6 breed, en in het midden 1 halve el dik. Men had voor denzelven gebruikt anderhalf wispel meel (nagenoeg een half last), 82 schokeijeren, 3 ton melk, eene ton hui en eene ton boter. Met veel kosten had men eenen oven en een werktuig, om het gebak in denzelven te rollen, vervaardigd. Deze Monsterkoek werd op de volgende wijze aangesneden: een timmerman maakte met een mes, van 3 ellen lang, waarvan hij het hecht op den schouder hield, een gat in den koek, trad vervolgens in de opening, en sneed hij eene stuk na het andere af. Eerst ontvingen de hooge aanwezenden hun aandeel denzelven, en daarna werd hij aan de soldaten prijs gegeven.

Naar de moderne begrippen der Turken, is de Champagne-wijn geen wijn (en wij gelooven dat zulks dikwerf met den Champagne het geval is). Bij vrolijke partijen ontkurken de aanzienlijke Turken menige flesch Champagne ter eere van den profeet. Ook hebben de Turksche schriftgeleerden uit den Koran duidelijk bewezen, dat appelwijn geen wijn is. Een Engelsch speculant, te Konstantinopel, heeft daarvan gebruik gemaakt, en laat uit Devonshire aanzienlijke partijen van dien drank naar Turkije overbrengen, tot groote vreugde van *Mahomed's* volgelingen, die zich nu, zonder zijne wet te overtreden, eenen tamelijken roes kunnen drinken.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip de Jonge Lodewijk Anthonij, Kapt. Renk Tjebbes, — Adres bij C. J. Leijsmen. — Sluit 5 Mei.

Het tweedeks Barkschip de Eensgezindheid, Kapt. Casper Meijer — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het Nederlandsch [illegible] Schooner Kofschip Antonia, Kapt. Evert Spaalman. — Adres bij J. L. Gellee. — Sluit [illegible] dezer.

Het Tweedeks Barkschip de Harmonie, Kapt. J. H. Henning. — Adres bij Gebroeders Reelfs.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Clasina Adriana, Kapt. A. [illegible] Hazinga. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 10 Mei.

Het Tweedeks Driemast Galjootschip Anna en Maria, Kapt. Daniel Steenveld. — Adres bij Leijsmen en Schöler.

Stand der Maan.

7	April	Laatste Kwartier.
13	»	Nieuwe Maan.
20	»	Eerste Kwartier.
28	»	Volle Maan.

Watergetijden.

			Hoog Water.		Laag Water.
24	Woensdag.	's mor.	3-00	's av.	9-00
25	Donderdag.	»	3-45	»	9-45
26	Vrijdag.	»	4-30	»	10-30
27	Zaturdag.	»	5-15	»	11-15

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.